

Filmstöd till västmanländska filmare

Animerad kortfilm för de yngsta, dramakomedi om drömmar i diaspora och nära dokumentärfilm om tvångssyndrom – bredden var stor bland de projekt som beviljades stöd från region Västmanlands i årets andra ansökningsomgång

Den regionala filmverksamheten utlyser filmstöd till film tre gånger om året. Stödet kan gå till utveckling och produktion av konstnärlig kort- och dokumentärfilm eller utveckling av manus för långfilm och kortfilm.

Bland upphovspersonerna bakom projekten som beviljades stöd omgång finns både etablerade och nya filmskapare från olika delar av Västmanland. Totalt inkom åtta ansökningar, varav tre beviljades stöd. Nästa, och årets sista, deadline är 15 september.

Följande projekt beviljas bidrag

Sökande	Projektets namn	Beviljat belopp kr
Åsa Linder	TVÅNG	20 000
Shahab Mehrabi	Diasporan Dreams	15 000
Sarah Vegna	Tre Eddiefilmer	15 000

Shahab Mehrabi, Köping

Diasporan Dreams, manusutveckling dramakomedi i miniserieformat

Shahab Mehrabi är en filmskapare från Köping. Han har gått filmhögskolan Valand i Göteborg och redan hunnit vinna flera priser för sina kortfilmer. Filmen Götaplatsen kammade hem Nordens största kortfilmspris Startsladden på Göteborgs filmfestival 2018. Juryn skrev i sin motivering: "Filmen visar att det inte bara behövs nya berättelser utan även nya sätt att berätta". Mehrabi återvänder nu till Köping och Västmanland för att utveckla projektet Diasporan Dreams.

”Vilka drömmar existerar i dagens Sverige? Vilken personlighetstyp vågar drömma stort och vilka vågar följa sina drömmar ända in i verkligheten? Hur känns det när en dröm föds i en? Vilka hinder förekommer i dagens Sverige för våra drömmare och hur känns stunden en passerat alla hinder och nått sin dröm? Hur känns stunden när en misslyckas eller ger upp sin dröm? Kan vi nå våra drömmar genom andra människor och vad innebär kollektiva drömmar?”

Diasporan Dreams skildrar samtidens drömmar i Sverige ur perspektivet av första, andra och tredje generationens invandrare. Eller som vår huvudroll (Mitra) skulle säga ”Ur perspektivet av första, andra och tredje generationens svenskar. Serien vill på ett nyanserat sätt utforska drömmars betydelse i vårt samhälle.

Diasporan Dreams är en antologi, alltså en samling av flera olika historier berättad i tre säsonger. Medan vissa historier är återkommande genom alla tre säsonger så är vissa endast avsnittsbaserade. Mitras resa till att ha sålt sin drömserie till Netflix följer vi till exempel genom seriens alla tre säsonger. Husseins dröm om att vinna tävlingen om Köpings bästa kolonilott är däremot endast ett avsnitt i säsong ett.”

Sverige är idag i en riktning mot mer splittring och segregation. Jag vill göra den här serien för att uppmuntra tittarna att lämna tryggheten i sina exklusiva rum och lära känna delar av Sverige de aldrig har sett förut. Mitt mål är att skapa gemenskap genom att få in och inkludera nysvenskars historier i den svenska identiteten. Kanske blir det ett steg mot en ännu större gemenskap.”

Åsa Linder, Norberg

TVÅNG, utveckling av dokumentärfilm

Åsa Linder är bosatt i Norberg och verksam som manusförfattare och filmare. Hon gör filmen tillsammans med Eva Sjöblom. De är båda frilansfilmare med en kandidatexamen i Bildproduktion, Manus för film och TV vid Högskolan Dalarna. Deras senaste dokumentärfilm ”Jag brinner” visades på SVT 2019.

Jag får nog kämpa på så gott jag kan och ta tag i det sedan när jag blir vuxen, så tänkte jag. Emily, 29 år

Emily har haft OCD (tvångssyndrom innefattande tvångstankar och tvångshandlingar) sedan hon var i 10-årsåldern och är även uppväxt med en mamma som led av OCD. Nu är Emily vuxen och har svårt att få livet att fungera, men som tur är har hon Joakim vid sin sida och de är väldigt kära i varandra.

”Vår förhoppning är att vi ska kunna följa Emily och Joakim i deras vardag, vara med i situationer och skildra deras relation, både i glädje och sorg. Tvång är något som för med sig skuld och skam. Därför är det viktigt att vi går varsamt fram och aldrig låter filmen tippa över i att enbart gestalta Emily och hennes OCD som ett problem. Snarare vill vi visa på livet och människans mysterium och att publiken ska få insyn i tvångets komplexa värld. Ambitionen är att göra en varm och nära film om kärlek.

Förhoppningen är att dokumentärfilmen Tvång ska lyfta den allmänna okunskapen som råder kring tvångssyndrom, OCD och därmed kunna bryta känslor av vanmakt. Vi vill med öppenhet och information sätta ljus på frågan om OCD och dess konsekvenser för den enskilda människan, men även för hennes familj och omgivning. På så sätt hoppas vi krympa det tysta rum, där tvånget kan agera ostört. Om fler vågar höja rösten och berätta om sin funktionsnedsättning, skingras okunskapen och känslan av ensamhet och den utsatta personen kan stärkas i att söka vård. Med vår tids mest effektiva och lättillgängliga media, filmen, vill vi kommunicera tvångets utmaningar. Syftet med filmen är att sätta ord på det svåra och bidra till att synliggöra en sjukdom som skapar stort lidande.”

Sarah Vegna, Kungsör *Utveckling av kortfilm, animation*

Sarah Vegna är bosatt i Kungsör och verksam som författare och kreatör inom text och bild. Hon debuterade som författare 2011 och har sedan dess skrivit en lång rad barnböcker, bland annat tre bilderböcker om Eddie: Eddie får en hund, Eddie lär sig cykla och Eddie följer med till jobbet. Böckerna kommer att omarbetas till filmmanus och bli till tre animerade kortfilmer för barn i åldersgruppen 0-3 år.

”Jag tänker mig enkla filmer, i ett lugnt tempo, med en berättarröst. Eddie är egensinnig och envis och vill göra saker på sitt eget sätt, och det böckerna utforskar är hans sätt att möta vuxenvärldens förväntningar och regler. Det finns ett allvar i dem, men de är skrivna med en rejäl portion humor.

I Eddie får en hund får Eddie en katt men bestämmer sig genast för att det är en hund och behandlar den därefter. Det funkar förstås inte jättebra.

I Eddie lär sig cykla är det dags att ta bort stödhjulen från Eddies cykel. Mamma tycker att man behöver träna, men Eddie anser att han redan kan cykla och vägrar vara försiktig.

I Eddie följer med till jobbet följer han med till pappas jobb, där pappa sitter och tittar i viktiga papper. Där ställs behovet av lek mot måttet att arbeta.”